

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Timofti Vladimir și Moraru Petru

judecând, fără citarea părților recursurile ordinare, declarate de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Colesnic Veaceslav, Colesnic Dmitri și de partea vătămată Stanislavov Vladislav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Colesnic Veaceslav Nicolae, născut la 25 octombrie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Renașterii, 4.

Colesnic Dmitri Nicolae, născut la 30 aprilie 1986, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. George Coșbuc 4A.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.07.2012 – 10.06.2015;

Instanța de apel: 07.10.2015-16.05.2016;

Instanța de recurs: 28.07.2016 – 29.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2015, inculpații Colesnic Veaceslav Nicolae și Colesnic Dmitri Nicolae au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa:

Lui Colesnic Veaceslav Nicolae: în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 4 ani închisoare; în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - 5 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate pentru fiecare infracțiune, s-a stabilit lui Colesnic Veaceslav Nicolae pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Colesnic Dmitri Nicolae: în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 ani închisoare; în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - 5 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate pentru fiecare infracțiune, s-a stabilit lui Colesnic Dmitri Nicolae pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă în privința inculpaților s-a aplicat - arestul, cu anunțarea acestora în căutare generală.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Stanislavov Vladislav, privind încasarea prejudiciului moral, fiind încasat în mod solidar din contul lui Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri în beneficiul lui Stanislavov Vladislav - 30000 lei cu titlul de prejudiciu moral, în rest pretențiile formulate fiind respinse, ca neîntemeiate.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de către Stanislavov Vladislav către Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri, privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța a stabilit, că Colesnic Veaceslav la data de 17 septembrie 2009, în perioada orelor 20:00-21:30 aflându-se în apropierea magazinului alimentar situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Teilor nr. 23, de comun acord cu fratele său Colesnic Dmitri, s-a implicat în discuția dintre Stanislavov Vladislav și Poian Igor și a inițiat cu Stanislavov Vladislav un conflict verbal care s-a transformat într-o altercație fizică, în cadrul căreia încalcând într-un mod grosolan și demonstrativ ordinea publică, a aplicat violența fizică asupra ultimului, manifestată prin lovirea victimei cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng, iar Colesnic Dmitri, având la el o sticlă de bere l-a lovit pe Stanislavov Vladislav cu ea în regiunea umărului, cauzându-i dureri fizice.

Conform raportului de expertiză medico-legală repetat în comisie, nr. 243 din 23 octombrie 2014 la cet. Stanislavov Vladislav s-a constatat: plagă înțepat-tăiată a coapsei stângi, cu lezarea arterei profunde a femurului (ramură a arterei femurale), complicată ulterior cu anevrism fals arterio-venos al arterei profunde a femurului pe stânga, ce a fost produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor care corespunde timpului și circumstanțelor indicate în încheierea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2014. Anevrismul fals arterio-venos al arterei profunde a femurului a coapsei stângi este o complicație a plăgii produsă prin lovitura de cuțit din data de 17.09.2009 și este în legătură cauzală directă cu aceasta și se califică ca vătămare corporală medie.

Acțiunile lui Veaceslav Colesnic și Colesnic Dmitri au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care

încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului Colesnic Veaceslav, avocatul Vitalie Tăbîrță în numele inculpatului Colesnic Dmitri, avocatul Tatiana Enachi în numele ambilor inculpați și partea vătămată Vladislav Stanislavov, au declarat apel, prin care:

3.1. Avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului Colesnic Veaceslav în apelul declarat a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a menționat, că prin ordonanța Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău din data de 15 decembrie 2009 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale în privința lui Colesnic Veaceslav din motivul, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fiind dispusă pornirea unei proceduri contravenționale în privința cet. Colesnic Veaceslav în temeiul art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constator din data de 17 decembrie 2009 Colesnic Veaceslav a fost recunoscut culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional fiind sancționat cu amendă în mărime de 75 unități convenționale. La data de 18 decembrie 2009 Colesnic Veaceslav a executat pedeapsa stabilită prin decizia agentului constator.

Prin ordonanța Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2010 a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din data de 15.12.2009, fiind dispusă pornirea urmăririi penale în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal.

Decizia agentului constator privind sancționarea lui Colesnic Veaceslav recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional nu a fost contestată și anulată de către procuror.

La examinarea cauzei în fond instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că pentru aceleași acțiuni Colesnic Veaceslav a fost supus anterior răspunderii contravenționale.

În cadrul examinării cauzei în fond au fost audiați în calitate de martori medicii care i-au acordat asistență medicală lui Stanislavov Vladislav, însă aceștia nu au confirmat sau infirmat evenimentele din data de 17 septembrie 2009, care au avut loc în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Teiului nr. 23.

Martorul Poian Igor a declarat instanței de judecată, că la data de 17 septembrie 2009, Stanislavov Vladislav a manifestat un comportament brutal, l-a îmbrâncit pe Colesnic Veaceslav, apoi l-a lovit cu un scaun, careva obiecte ascuțite, inclusiv cuțit de bucătărie la Colesnic Veaceslav nu a văzut.

Prin urmare, instanța de judecată urma să constate, dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului, adică cauzarea intenționată a leziunilor corporale medii, comis de două persoane, părții vătămate Stanislavov Vladislav, inclusiv nu a fost dovedită intenția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că în acțiunile lui Colesnic Veaceslav lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

3.2. Avocatul Vitalie Tăbîrță în numele inculpatului Colesnic Dmitri a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a indicat, că sentința de condamnare este bazată, exclusiv pe declarațiile părții vătămate Stanislavov V. și a discipolului său Dolgu A., care sunt contradictorii, fără o apreciere critică din partea instanței de judecată.

Astfel, în timpul urmăririi penale, la confruntări Dolgu A. a declarat, că Colesnic Dmitri l-a lovit pe Stanislavov V. cu sticla în regiunea umărului. Fiind interogată pe data de 25.05.2012 Dolgu A. a susținut, că n-a văzut dacă Colesnic Dmitri l-a lovit cu sticla pe Stanislavov V. În sentință sunt descrise desfășurat declarațiile a 5 martori: Preașca V., Tabac D., Mutoi G., Zaharevici E., Kustorov V., care absolut nu au nicio tangență cu cele întâmplate pe data de 17.09.2009. Persoanele date nu sunt martori oculari, nu au fost la fața locului în momentul incidentului, motiv din care declarațiile lor nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Instanța a ignorat declarațiile martorilor Jubea S. și Poian I., date la urmărirea penală și în timpul confruntărilor, care au arătat că Stanislavov V. l-a lovit cu pumnul în față, apoi cu scaunul în regiunea capului pe Colesnic V., cuțit nu a văzut. Declarații analogice a dat Poian I. și în ședința de judecată.

Pe cazul din 17.09.2009, a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, intentată procedura contravențională în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional în privința lui Colesnic Dmitri și sancționarea lui cu amendă în mărime de 25 u.c. - 500 lei, care a fost achitată.

Pe 08.04.2010 a fost anulată ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și intentat dosar penal în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

La 09.06.2010 Colesnic Dmitri a fost interogată în calitate de martor, la data de 20.04.2011 a fost efectuată confruntarea cu martorul Colesnic Dmitri. Pe data de 24.05.2012 în urma nenumăratelor plângeri a lui Stanislavov V. în privința lui Colesnic Dmitri, a fost pornit dosarul penal în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În așa circumstanțe au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (7) și art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală.

În sentință, prima instanță a reiterat faptul, că conform declarațiilor lui Dolgu A., din data de 07.06.2010 (f.d. 64-65) Colesnic Dmitri i-a aplicat lui Stanislavov V. o lovitură cu o sticlă de bere în regiunea capului, în timp ce la f.d. 64-65 din 07.06.2010, Dolgu A. a declarat că, Colesnic Dmitri l-a lovit pe Stanislavov V., cu sticla în regiunea umărului.

3.3. Avocatul Tatiana Enachi în numele inculpaților a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Colesnic Dmitri, iar pe Colesnic Veaceslav de recunoscut vinovat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal. Acțiunea civilă a o respinge ca neîntemeiată.

În motivarea apelului, avocatul a invocat, că instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile părții vătămate și a martorilor Jubea S., Dolgu Al., fără a fi apreciate declarațiile inculpaților și a martorului Poian Ig.

Procesele-verbale de confruntare confirmă faptul, că nimeni, în afară de partea vătămată nu a văzut momentul, când Colesnic Veaceslav a aplicat lovitura cu cuțitul. Atât Jubea Sergiu, cât și Poian Igor susțin că partea vătămată a luat un scaun de bucătărie în mână și se îndrepta spre Colesnic Veaceslav.

A menționat, că la baza învinuirii stă doar raportul de expertiză medico-legală nr. 243 în comisie din 08.07.2014, fiind ignorate toate celelalte probe care sunt anexate la dosar, deși celelalte rapoarte de expertiză medico-legală au valoare de probă și urmează a fi luate în considerare la aprecierea circumstanțelor cauzei, fapt omis de către instanța de judecată, fără a fi explicate motivele ignorării acestora.

Consideră, că rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar nu indică cert faptul, că este posibil de stabilit legătura cauzală dintre vătămarile suportate și încăierarea respectivă.

Astfel, în cazul în care nu au fost respectate careva indicații ale medicului privind tratamentul aplicat părții vătămate ar fi putut să survină anumite consecințe mai grave, ceea ce și s-a întâmplat, consecințe care nu urmează a fi suportate de către inculpați.

Ce ține de Colesnic Dmitri, a menționat, că la baza învinuirii lui au fost puse doar declarațiile părții vătămate și a prietenului acestuia - Dolgu Alexandru, care au afirmat, că Colesnic Dmitri l-a lovit pe Stanislavov Vladislav cu o sticlă de bere la umăr. Alte probe la dosar nu se regăsesc.

Referitor la învinuirea adusă lui Colesnic Veaceslav, a menționat faptul, că acesta nu a recunoscut că a avut vreun cuțit la el, nimeni din cei prezenți la fața locului nu au confirmat că l-au văzut cu cuțit, în afară de partea vătămată și prietenul acestuia Dolgu Alexandru, care și-a modificat ulterior declarația, susținând declarația lui Stanislavov Vladislav.

În privința lui Colesnic Veaceslav a solicitat recalificarea acțiunilor în art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a fost probată aplicarea violenței asupra părții vătămate, în comun de către inculpați, pentru a stabili ca fiind demonstrată vinovăția acestora de comiterea infracțiunii de la art. 152 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă, apelantul a solicitat respingerea acesteia deoarece partea vătămată a fost cea care a inițiat conflictul și a cauzat traume inculpaților, viceversa nefiind stabilită în cadrul instanței de judecată.

3.4. În apelul suplimentar avocatul Tatiana Enachi a solicitat casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a cet. Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri, iar acțiunea civilă de respins, ca neîntemeiată.

În motivarea apelului suplimentar avocatul a mai invocat, că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță nu a fost stabilită cert legătura cauzală între acțiunile cet. Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri și starea de sănătate a părții vătămate Stanislavov Vladislav.

Nu a fost argumentată selectarea de către prima instanță anume a Raportului de expertiză medico-legală nr. 243 din 08.07.2014. Or, la materialele cauzei se regăsesc un șir de Rapoarte de expertiză medico-legală, care se contrazic reciproc, dar care au aceeași valoare probatorie, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală.

Chiar și ordinea desfășurării acțiunilor în seara de 17.09.2009, demonstrează nevinovăția inculpaților de faptele care le sunt imputate. Or, nu ei au inițiat discuția care s-a transformat în ceartă, ci anume cet. Dolgu Alexandr, care l-a contactat pe cet. Poian Igor, ulterior, observând că nu se descurcă a plecat după antrenorul său de la sala de forță -Stanislavov Vladislav.

În aceeași ordine de idei, evidențiază și declarațiile martorilor: Dolgu Alexandr, precum că partea vătămată l-a lovit cu pumnul în față pe Colesnic Veaceslav (f.d. 10, 11 vol. I), Poiana Igor, că Stanislavov Vladislav l-a lovit pe Colesnic Veaceslav în față, care a căzut jos, iar Stanislavov Vladislav a luat un scaun de bucătărie și l-a mai lovit pe Colesnic Veaceslav în regiunea capului (f.d. 13, 14 vol. I), Jubea Sergiu, precum că Stanislavov Vladislav l-a apucat pe Poian Igor de braț să meargă să discute, iar ulterior, partea vătămată l-a lovit pe Colesnic V. cu scaunul în cap (f.d.71, vol. I).

Consideră, că nu este clar cum s-a ajuns la concluzia, că antrenorul de la sala de forță Stanislavov Vladislav a fost cel care a avut de pățimit și a fost bătut de doi băieți fără pregătire sau dezvoltare fizică deosebită.

Despre prejudiciile exagerate cauzate părții vătămate, se denotă și din răspunsul Comisiei Naționale pentru Dizabilități și Capacitate de Muncă, prin care se confirmă că Stanislavov Vladislav prezintă deficiențe funcțional-structurale ușoare, care nu permit încadrarea în gradul de dizabilitate, fiind apt de muncă (f.d. 39, vol. III).

Cu referire la învinuirea lui Colesnic Dmitri de aplicarea unei lovituri la umăr părții vătămate, consideră că nu au fost probate nicidecum aceste acțiuni sau careva consecințe. Or, nu este anexat la materialele dosarului vreun raport de expertiză, care ar confirma legătura cauzală, precum și că anumite traume suferite de către partea vătămată sunt în urma așa-zisei lovituri la umăr.

3.5. În apelul declarat, partea vătămată Stanislavov V. a solicitat casarea parțială a sentinței în partea: încadrării juridice a acțiunilor inculpaților conform art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, aplicării pedepselor prin cumul conform art. 84 alin.(1) Cod penal și admiterii parțiale a acțiunii civile, cu rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- a-i recunoaște culpabili pe inculpații Colesnic Veaceslav Nicolae și Colesnic Dmitri Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal (în loc de art. 152 alin. (2) Cod penal) și prin cumul parțial sau integral de

pedepse penale sub formă de închisoare aplicate și conform art. 287 alin. (3) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal a le aplica pedeapsa penală sub formă de închisoare în limitele prevăzute de sancțiunea acestor articole, în caz dacă organul procuraturii le va modifica inculpațiilor învinuirea în sensul agravării și le va incrimina această componentă de infracțiune - art. 151 alin. (2) Cod penal pentru fapta săvârșită de ei;

- a dispune admiterea integrală a acțiunii civile depuse și a încasa de la inculpați suma prejudiciului moral solicitat în mărime de 100000 lei și suma prejudiciului material în mărimea solicitată de - 130000 lei în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond.

În motivarea apelului partea vătămată a indicat, că în urma săvârșirii infracțiunii i-au fost cauzate vătămări corporale grave și nu medii, așa cum au concluzionat de 2 ori medicii.

Prima concluzie medico-legală nr.3245/D din 08.12.2009 este ilegală și neîntemeiată, în cadrul acestui proces-penal a fost emisă de către expertul medic legist V. Frumusachi potrivit căreia, plagă tăiată prin armă albă a coapsei stângi, hematom indurativ a mușchilor coapsei stângi, care a produs acțiunea traumatică cu obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății de scurtă durată (peste 6, dar nu mai mult de 21 de zile) și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale ușoare.

Ulterior a fost întocmit raportul de examinare medico-legală nr.525/D din 19.03.2010 întocmit de expertul medic legist M. Buga, fiind efectuată examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele lui Stanislavov Vladislav C. - 1) fișa medicală de staționar nr. din 07.09.2009 CNȘPDMU, 2) fișa medicală de internare în staționar nr. 18375 din 06.10.2009 PMU și 3) fișa medicală de internare în staționar nr. 599 din 13.01.2010 în Spitalul Clinic Republican în secția Chirurgie vasculară, precum și în urma faptului că la data de 18.03.2010, Stanislavov Vladislav s-a prezentat suplimentar pentru examinarea medico-legală în Centrul de Medicină Legală. Conform concluziei expertului medic legist M. Buga - la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. Stanislavov Vladislav s-a stabilit: Plagă înțepat-tăiată cu lezarea pachetului vasculo-nervos femoral pe stânga, cu formare de anevrism fals în asociere cu hematom masiv, pulsativ și dureros a coapsei stângi, cu creștere în volum în poziție verticală și la efort fizic, a fost produsă posibil în timpul și circumstanțele indicate, cu ajutorul unui obiect înțepător-tăietor, prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se *califică ca vătămări corporale grave*. Producerea vătămarilor corporale depistate la Stanislavov Vladislav la căderea de la propria înălțime sau prin automutilare se exclude.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1301 din 21.06.2010 întocmit de expertul medic legist M.Buga s-a conchis că: la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. Stanislavov Vladislav a.n.1975 s-au stabilit: Plagă înțepat - tăiată a coapsei stângi cu lezarea pachetului vasculo-nervos femoral, cu formare de anevrism fals în asociere cu hematom masiv, pulsativ și dureros a coapsei stângi, cu creștere în volum în poziție verticală și la efort fizic, a fost produsă

posibil în timpul și circumstanțele indicate, cu ajutorul unui obiect înțepător-tăietor, prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se *califică ca vătămări corporale grave*.

S-a menționat, că la examinarea medico-legală primară din data de 08.12.2009 efectuată de expertul medic legist Frumusachi V. nu au fost prezentate și examinate fișele medicale de staționar pe numele cet. Stanislavov Vladislav cu nr. 18375 din 06.10.2009 de la CNȘPMU și nr. 599 din 13.01.2010 de la Spitalul Clinic Republican și din acest motiv concluziile medico-legale au grade diferite de calificare. *Acest raport de expertiză medico-legală este unul obiectiv și întemeiat în viziunea părții vătămate.*

Potrivit *raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 216 din 16.12.2010 întocmit de comisia de experți medico-legali în componența I. Cuvsinov, Gr. Mutoi și Gh. Corbu*, această comisie de experți, analizând materialele dosarului penal, documentația medicală și în conformitate cu întrebările adresate a conchis că la cet. Stanislavov Vladislav s-a depistat o plagă tăiată înțepată a coapsei stângi, care a fost produsă de un obiect înțepător. La prelucrarea primară a plăgii 17.09.2009 careva date anatomice de lezare a vaselor magistrale sau prezența modificărilor clinice generale de șoc, hemoragie insuficientă cardio-circulatorie, ce ar determina pericol iminent - imediat, tardiv sau potențial pentru viață, nu s-a depistat. Reieșind din cele constatate s-a conchis că plaga tăiată-înțepată la Stanislavov Vladislav complicată cu hemoragie secundară tardivă și cu anevrism fals arteriovenos a arterei femorale profundă stânga, necesitând tratament chirurgical repetat, a provocat dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu se *califică ca vătămare corporală medie*.

Conform *concluziei expertizei medico-legale în comisie nr. 216 din 04.11.2011 întocmită și semnată de aceiași medici legiști I. Cuvsinov, Ch. Corbu și Gr. Mutoi* s-a conchis că: "Plaga tăiată - înțepată cauzată lui Stanislavov V. complicată cu hemoragie secundară tardivă urmată de anevrism fals (traumatic) arterio-venos al arterei femorale profundă stânga (vas periferic) necesitând tratament chirurgical repetat a provocat dereglarea sănătății de scurtă durată (mai mult de 21 de zile) și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. Prezența pericolului pentru viață conform pct. 48 a Regulamentului în vigoare, poate fi numai în cazul lezării unui vas sangvin mare (magistral) sau la lezarea altor vase sangvine periferice, doar cu condiția prezenței semnelor clinice obiective, care atestă prezența pericolului pentru viață.

S-a menționat, că astfel de situații corespunzătoare pct. 48 al Regulamentului la cet. Stanislavov V. nu s-au depistat, fiind consemnată absența dereglărilor funcționale a organelor vitale, stabilitatea indicilor hemodinamici și lipsa necesității în aplicarea măsurilor speciale de terapie intensivă. În documentele medicale, care includ și rezultatele investigațiilor paraclinice și chirurgicale, nu se atestă existența unor maladii preexistente, care ar fi fost în corelație de cauzalitate cu leziunile corporale depistate la Stanislavov V. De asemenea s-a menționat că aprecierea diferită a gradului de gravitate a vătămarilor corporale în cele 4 rapoarte de

expertiză anterioare a fost explicat în această concluzie și în special la concluziile expertului M. Buga s-a menționat că la examinarea medico-legală repetată (raport nr. 525/D din 19.03.2010) și la efectuarea expertizei medico-legale (raport nr. 1301 din 21.06.2010) expertul M. Buga a supraapreciat gravitatea diagnosticului stabilit, calificând neargumentat vătămările corporale ca grave.”

A menționat partea vătămată, că *concluziile expertizei medico-legale în comisie nr. 216 din 04.11.2011 întocmită și semnată de aceiași medici legiști I. Cuvsinov, Ch. Corbu și Gr. Mutoi vine în contradicție cu pct. 26, 27, 43, 48 al Regulamentului cu privire la aprecierea medico-legală a vătămărilor integrității corporale aprobate de Ministerul Sănătății.*

Mai invocă partea vătămată că acțiunea civilă urmează a fi admisă integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Anatolie Barbacar în numele inculpatului Colesnic Veaceslav, avocatului Vitalie Tăbîrță în numele inculpatului Colesnic Dmitri, avocatului Tatiana Enachi în numele ambilor inculpați, a părții vătămate Vladislav Stanislavov fiind menținută sentința fără modificări.

Termenul executării pedepsei inculpaților Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri urmând a fi calculat din momentul reținerii acestora de către organele care pun în executare hotărârile judecătorești.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat, că criticile cu privire la aprecierea probelor invocate de avocații apelanți, în sensul nevinovăției inculpaților, nu sunt argumentate.

Din conținutul apelurilor nu se desprinde vreun motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpaților.

Instanța de apel a reținut, că apelanții își întemeiază cerințele cu privire la aprecierea probelor administrate, dar după cum rezultă din conținutul sentinței, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis, că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Inculpații Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri în ședința instanței de fond au uzat de dreptul la tăcere și de a nu se autoincrimina.

Vinovăția inculpaților Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri în săvârșirea infracțiunilor încriminate se dovedește prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice:

- declarațiile părții vătămate Stanislavov Vladislav, care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel a susținut declarațiile din cadrul procesului penal;
- declarațiile martorului Dolgu Alexandr Anatol;
- declarațiile martorului Preașca Valeriu Vasile;
- declarațiile martorului Tabac Dumitru Vasile;
- declarațiile martorului Mutoi Grigore Luca;

- declarațiile martorului Zaharevici Ecaterina;
- declarațiile martorului Kusturov Vladimir Ivan.

Prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor, care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate în procesul cercetării judecătorești și verificate în instanța de apel: procesul - verbal de confruntare între Igor Poian și Vladislav Stanislavov din 16 iunie 2010, prin care este consemnat faptul că, ultimul își menține declarațiile făcute (f.d. 84-87 vol.I); proces - verbal de confruntare între Jubea Sergiu și Vladislav Stanislavov din 01.07.2010, prin care este consemnat faptul că partea vătămată își menține declarațiile făcute (f.d. 90-91 vol.I); raport de expertiză medico-legală nr. 243 în comisie din 08 iulie 2014, prin care s-a conchis că la Vladislav Stanislavov plaga tăiată înțepată complicată cu hemoragie secundară tardivă urmată de anevrism fals artero-venos al arterei femurale profundă stânga, ce a fost produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor și corespunde timpului și circumstanțelor indicate în încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iulie 2014, se califică ca vătămare corporală medie (f. d. 102-114 vol. III).

Instanța de apel a statuat, că aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nicio îndoială și dovedesc cert, că inculpații Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri au comis infracțiunile imputate.

În acest context, instanța de apel a conchis, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a preluat concluzia primei instanțe și a menționat, că Colesnic Veaceslav, la 17 septembrie 2009, în perioada 20:00 - 21:30, aflându-se în apropiere de magazinul alimentar situat în mun. Chișinău, or. Durllești, str. Teilor, 23 de comun acord cu fratele său Colesnic Dmitri, s-a implicat în discuția dintre Vladislav Stanislavov și Igor Poian și a inițiat cu Vladislav Stanislavov un conflict verbal care s-a transformat într-o altercație fizică, în cadrul căreia, încălcând într-un mod grosolan și demonstrativ ordinea publică, a aplicat violența fizică asupra ultimului, manifestată prin lovirea victimei cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng, iar Dmitri Colesnic având la el o sticlă de bere l-a lovit pe Vladislav Stanislavov cu ea în regiunea umărului, cauzându-i părții vătămate leziuni corporale medii și dureri fizice.

Instanța de apel a menționat, că avocații cât și inculpații apelanți insistau la soluția de achitare, reieșind din declarațiile inculpaților Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri, care în cadrul urmăririi penale nu au recunoscut vina, menționând, că Colesnic Veaceslav nu a avut niciun cuțit și nu l-a lovit cu cuțitul pe Stanislavov Vladislav în piciorul stâng, iar Colesnic Dmitri că nu l-a lovit pe Stanislavov Vladislav cu o sticlă de bere în regiunea umărului.

Instanța de apel a considerat aceste declarații simple afirmații, care au ca scop doar disculparea inculpaților de consecințele penale ale faptelor sale, motiv pentru care instanța de apel, alăturat primei instanțe, le-a apreciat ca atare.

În confirmarea vinovăției inculpaților, instanța de apel a reținut declarațiile constante ale părții vătămate Stanislavov Vladislav, care a menționat, că în timpul discuției cu Poian Igor în automobil, de ei s-au apropiat două persoane una dintre care era pe nume Veaceslav, care a și deschis ușa automobilului, și fratele său care consuma bere dintr-o sticlă de 0.5 litri. Atunci a observat și prezența unui cuțit la Veaceslav. El, văzând că persoanele n-au intenția să se calmeze, a ieșit din automobil în întâmpinarea lor. S-au ferit în spatele automobilului, unde iar a început discuția vulgară. Colesnic Veaceslav ținea cuțitul în mână și se îndrepta spre el. În acel moment el a încercat să-l deposedeze de cuțit, atunci și s-a început bătaia în care s-a implicat și fratele lui Colesnic V., din grupul de oameni care stăteau la masă s-au mai apropiat persoane. Când s-a început încăierarea el căzând jos, iar fratele lui Veaceslav, Dmitri l-a lovit cu o sticlă de bere. Cu cuțitul a fost străpuns în regiunea piciorului numai după ce a căzut jos și a fost lovit cu sticla de bere.

În cadrul ședinței instanței de apel partea vătămată a confirmat faptul, că a fost lovit cu cuțitul în picior de către Colesnic Veaceslav, după ce a fost lovit cu sticla de bere de către Colesnic Dmitri.

Declarațiile părții vătămate Stanislavov Vladislav fiind confirmate de către martorul ocular Dolgu Alexandru, care a menționat, că inițiatorul altercației a fost Colesnic Veaceslav care l-a îmbrâncit pe Vladislav când ultimul a ieșit din automobil. În timpul încăierării, Vladislav se bătea cu Colesnic Veaceslav. La acel moment fratele lui Colesnic Veaceslav, Dmitri l-a lovit lângă gât pe Vladislav cu o sticlă de bere care s-a și stricat. Sergiu a încercat să-l dea la o parte pe Colesnic Dmitri, la acel moment Colesnic Veaceslav l-a agresat din nou pe Vladislav. În câteva secunde Vladislav a strigat că a fost rănit. Când s-a apropiat de Vladislav a văzut că Colesnic Veaceslav era cu un cuțit în mână, iar Vladislav se ținea de picior.

Martorul Jubea Sergiu în cadrul urmăririi penale a confirmat faptul că Colesnic Veaceslav avea în mână un cuțit de bucătărie cu care intenționa să-l lovească pe Stanislavov Vladislav în spate în regiunea laterală dreaptă a corpului. Apropiindu-se de automobil a văzut că piciorul stâng al lui Stanislavov era însângerat.

În cadrul confruntării dintre Jubea Sergiu cu Stanislavov Vladislav la data de 01.07.2010, Jubea Sergiu a menționat faptul a văzut în mâna lui Colesnic Vladislav un cuțit de bucătărie, iar ulterior a văzut pe Stanislavov Vladislav cu piciorul însângerat.

Analizând declarațiile părții vătămate Stanislavov Vladislav și a martorului Alexandru Dolgu și apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat, contrar solicitării apelanților, că ele demonstrează cu certitudine vina inculpaților Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri în comiterea infracțiunilor încriminate.

Astfel, că asupra declarațiilor părții vătămate și a martorului menționat, instanța de apel nu a stabilit careva temei de a nu le considera credibile, deoarece

aceștia au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorilor, cât și nu au fost stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate și a martorului audiat în prezenta cauză penală, de vreme ce nu a fost dovedită existența cărorva relații ostile anterioare între inculpați, partea vătămată și martor, fiind constatat că, inculpații cu partea vătămată și martorul Alexandru Dolgu până la incidentul din 17 septembrie 2009 nu s-au cunoscut.

Instanța de apel a constatat, că declarațiile părții vătămate Stanislav Vladislav coroborează și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 243 în comisie din 08 iulie 2014, prin care s-a conchis că, Vladislav Stanislavov a suferit plagă tăiată înțepată complicată cu hemoragie secundară tardivă urmată de anevrism fals artero-venos al arterei femurale profundă stânga, ce a fost produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor și corespunde timpului și circumstanțelor indicate, și se califică ca vătămare corporală medie.

Avocații în numele inculpaților au menționat faptul, că partea vătămată Stanislavov Vladislav în acea seară a manifestat un comportament brutal, l-a îmbrâncit pe Colesnic Veaceslav, apoi l-a lovit cu un scaun, fapt negat de către martorul Dolgu Alexendru care a menționat că, inițiatorul altercației a fost Colesnic Veaceslav care l-a îmbrâncit pe Vladislav.

Instanța de apel a menționat, că dacă în viziunea inculpatului Colesnic Veaceslav anume partea vătămată a fost inițiatorul conflictului, acest fapt nu justifică în niciun fel acțiunile huliganice ale inculpatului Colesnic Veaceslav, manifestate prin încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței fizice asupra lui Stanislavov Vladislav, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng.

Instanța de apel a admis faptul, că Stanislavov Vladislav l-ar fi lovit cu un scaun pe Colesnic Vladislav, însă a menționat, că potrivit declarațiilor martorului Jubea S., aceasta s-a întâmplat numai după ce s-a inițiat încăierarea și Stanislavov Vladislav a fost lovit de Colesnic V. cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng.

Faptul, că între declarațiile părții vătămate Stanislavov Vladislav și a martorului Poian Igor sunt niște contradicții și anume că a fost deschis sau închis magazinul în apropierea căruia s-a petrecut altercația, instanța de apel le-a calificat ca contradicții neesențiale și care nu schimbă în esență calificarea faptei imputată inculpaților.

Contrar alegațiilor inculpaților și a avocaților acestora, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpaților semnele calificative ale huliganismului agravat.

Astfel instanța de apel a ajuns la concluzia, că inculpații Colesnic Veaceslav și Colesnic Dmitri la 17 septembrie 2009, în perioada 20:00 - 21:30, aflându-se în apropiere de magazinul alimentar situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Teilor nr. 23 în urma unui conflict verbal cu Vladislav Stanislavov, care s-a transformat într-o altercație fizică, încălcând într-un mod grosolan și demonstrativ ordinea publică, Colesnic V. a aplicat violența fizică asupra lui Vladislav Stanislavov, manifestată prin lovirea victimei cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng, iar Colesnic D., având la el o sticlă de bere l-a lovit pe Vladislav Stanislavov cu ea în

regiunea umărului, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în ședința instanței de fond și suplimentar în cea de apel.

Inculpații au manifestat o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând într-un mod grosolan și demonstrativ ordinea publică.

Totodată, instanța de apel a conchis, că prin acțiunile sale, inculpații au aplicat violență asupra părții vătămate, într-un loc public și în prezența altor persoane, manifestată prin lovirea victimei de către Colesnic V. cu cuțitul de bucătărie în regiunea coapsei piciorului stâng, iar de către Colesnic D. cu o sticlă de bere în regiunea umărului, este indiscutabil faptul, că inculpații au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan, prin ce au demonstrat o vădită lipsă de respect față de societate.

De asemenea instanța de apel a indicat, că nu poate fi reținut nici argumentul privind lipsa laturii subiective în acțiunile inculpaților, precum că inculpații nu au avut intenția de a încălca grosolan ordinea publică, or, s-a constatat cu certitudine motivele huliganice ale inculpaților, odată ce partea vătămată cu inculpații careva relații conflictuale nu au avut până la incident.

În urma acțiunilor huliganice ale inculpaților Colesnic V. și Colesnic D., potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 243 în comisie din 08 iulie 2014, i-a fost cauzată vătămare corporală medie, anume: plagă tăiată înțepată complicată cu hemoragie secundară tardivă urmată de anevrism fals artero-venos al arterei femurale profundă stânga, ce a fost produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor și corespunde timpului și circumstanțelor indicate.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis, că nu pot fi reținute alegațiile apelanților, în sensul, că nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care ar confirma culpa inculpaților în săvârșirea faptelor penale ce li se impută.

Or, probele administrate la dosar, fiind verificate sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată și care în ansamblu coroborează între ele, au confirmat culpa inculpaților în săvârșirea infracțiunilor înscrinate.

Cu privire la motivele avocatului Tăbîrță V., privitor la încălcarea de către organul de urmărire penală a prevederilor art. 63 alin. (7), art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală în privința lui Colesnic D., instanța de apel a menționat următoarele.

La data de 09.06.2010, Colesnic D. a fost audiat *illegal* de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP al CPs Buiucani, Pruneanu Elena, în calitate de martor, deși în cadrul efectuării urmăririi penale au fost acumulate probe care indicau la faptul, că Colesnic D. a participat, având un rol activ, în cadrul acțiunilor huliganice, în care a aplicat forța fizică asupra lui Stanislavov V.

Același ofițer de urmărire penală la 20.04.2011 efectuează acțiunea procesuală, confruntarea cu participarea aceluiși martor Colesnic D.

Conform art. 63 alin. (7) Cod de procedură penală „Interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice”.

Conform art. 94 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală „ în procesul penal nu pot fi admise ca probe, și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Instanța de apel a reținut, că procesele - verbale din 09.06.2010 și 20.04.2011 de audierea martorului Colesnic D. și efectuarea confruntării cu ultimul, întocmite de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP al CPs Buiucani, mun. Chișinău, Elena Pruneanu care au fost anulate la 11 iunie 2012 prin ordonanța procurorului din Procuratura sec. Buiucani, mun. Chișinău Cerchez Ig. (f.d. 149, vol. II), care la moment are putere juridică, nefiind contestată de părți.

Respectiv, probele enunțate nu sunt puse la baza sentinței de condamnare.

Cu privire la cerința părții vătămate Stanislavov V. și avocatului acestuia privind la recalificarea acțiunilor inculpaților în temeiul art. 151 Cod penal, instanța de apel nu le-a acceptat, deoarece în vederea excluderii divergențelor esențiale la aprecierea gradului de gravitate a vătămarilor corporale a lui Stanislavov V. la demersul avocatului părții vătămate, a fost dispusă, efectuarea expertizei medico-legale în comisie repetată.

Astfel, potrivit raportului de expertiză **repetată** în comisie nr. 243 din 08 iulie 2014, experții au concluzionat, că la cet. Stanislavov V. s-a constatat: plagă înțepată-tăiată a coapsei stângi, cu lezarea arterei profunde a femurului, (ramură a arterei femurale), complicată ulterior cu anevrism fals arterio - venos al arterei profunde a femurului pe stânga, ce a fost produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor și corespunde timpului și circumstanțelor indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Astfel, plaga în cauză nu întrunește criteriile unei leziuni periculoase pentru viață (pct. 48 al Regulamentului) și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 din Codul penal, și condiționând dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) se califică ca vătămare corporală medie.

Din acest motiv instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a pus la baza concluziei sale privind calificarea infracțiunii în baza art. 152 Cod penal, raportul de expertiză repetată în comisie nr. 243 din 08 iulie 2014.

Faptul, că pe parcursul procesului penal au fost efectuate mai multe expertize medico-legale, formulând concluzii diferite la aprecierea gradului de gravitate a vătămarilor corporale a lui Stanislavov V., instanța de apel a reținut declarațiile lui Mutoi G., care a efectuat expertiza în comisie și care a indicat, că medicul legist Frumusachi V., la estimarea gravității vătămării corporale, calificând ca ușoare, a subapreciat perioada dereglării sănătății (nu mai mult de 21 zile), iar medicul legist Buga M., la efectuarea expertizei medico-legale fin 21.06.2010 a supraapreciat gravitatea diagnosticului stabilit, calificând neargumentat vătămarile corporale ca grave.

Greșelile în cauză au fost reparate prin raportul de expertiză **repetată** în comisie nr. 243 din 08 iulie 2014, prin care leziunile aplicate lui Stanislavov V. au fost calificate ca vătămare corporală medie.

În același context, instanța de apel a reținut, că important este de menționat și faptul că, potrivit art. 325 Cod de procedură penală, instanța de judecată efectuează judecarea cauzei în prima instanță numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Instanța de apel a concluzionat, că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Instanța de apel a considerat, că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpaților Colesnic V. și Colesnic D., or la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel, în baza propriei analize față de solicitarea părții vătămate privind admiterea integrală a acțiunii civile, a considerat că nu se impune necesitatea de a se da curs, deoarece instanța de fond just a soluționat acțiunea civilă.

În concluzie, instanța de apel a ajuns la concluzia, că în speța examinată, nu se constată erori de drept care ar afecta hotărârea atacată și ar impune intervenția instanței de apel în vederea casării sentinței sub aspectele invocate de apelanți, iar soluția adoptată de către instanța de fond este întemeiată și motivată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, declară recursuri ordinare avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Colesnic V., Colesnic D. și partea vătămată Stanislavov Vladislav.

6.1. Avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriai sect. Buiucani, mun. Chișinău din 10 iunie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016 cu dispunerea rejudecării cauzei de

către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului avocatul a indicat următoarele argumente:

- consideră că instanțele de judecată nu și-au motivat soluția, nu au dat apreciere probelor acumulate la faza urmăririi penale și celor examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu au eliminat controversele existente și nu au făcut o încadrare (calificare) certă a pretinselor acțiuni criminale a lui Colesnic D.;

- contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5) Cod de procedură penală, instanța de fond: nu a descris în sentință fapta criminală, imputată lui Colesnic D. și considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; nu a indicat probele pe care se întemeiază concluziile și motivele pentru care a respins alte probe, având în vedere că instanța s-a axat numai pe concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 243 din 23 octombrie 2014, fără a da o apreciere la alte 3 rapoarte de expertiză, efectuate anterior; nu a stabilit și descris arma - cuțitul - cu care se presupune, că Colesnic V. i-a aplicat părții vătămate leziunea;

- deși pe parcursul examinării cauzei învinuiților le-a fost modificată învinuirea în sensul agravării, instanța nu a elucidat în sentință încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și motivele pentru modificarea învinuirii. Instanța urma să se refere la învinuirea formulată în rechizitoriu, deoarece potrivit acestuia, inculpații au fost învinuiți de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Totodată, din conținutul Rechizitoriului rezultă, ca inițial a fost pornită o cauză penală pe indicii calificativi ai infracțiunii, prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal (în baza Raportului de expertiză medico - legală nr. 347 din 04 noiembrie 2011), ca ulterior să fie conexasă la cauza pornită în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în final cauza având numărul 2010038038;

- instanța de apel la examinarea cauzei a admis abateri de la principiul efectului devolutiv și neagravării situației apelantului, prin faptul, că a tratat extins acțiunile lui Colesnic D., prin încriminarea arbitrară a infracțiunii, prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fără a stabili cert existența intenției comune cu fratele său la aplicarea leziunilor corporale părții vătămate;

- instanța de fond și cea de apel nu au înlăturat o serie de controverse între declarațiile martorilor, care, în final, au condus la examinarea unilaterală și subiectivă a cauzei. În speță, a fost tolerat caracterul contradictoriu al declarațiilor părții vătămate și martorului Dolgu A. în raport cu declarațiile învinuiților și martorului Poian I., (care, de fapt, nici nu au fost citate în sentință și nici în decizie);

- referitor la motivele apelurilor declarate de partea apărării, consideră, că deși instanța de apel le-a redat succint în decizia atacată, totuși nu se expune integral asupra lor. În speță, *instanța de apel urma să combată toate argumentele invocate de apărători*, inclusiv să elimine lacunele și să dea apreciere corectă tuturor circumstanțelor evidențiate de partea apărării ca fiind esențiale pentru soluționarea obiectivă a cauzei;

- recurentul critică poziția instanței de fond și a celei de apel referitor la acțiunile și rolul lui Colesnic D. în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal. Consideră, că pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, nu s-a stabilit, că Colesnic D. a cunoscut, a văzut și a acționat, de comun acord, cu fratele său. Prin urmare, din circumstanțele de fapt, concluzionează, că Colesnic Veaceslav, în ipoteza aplicării cuțitului de bucătărie, a fost în poziția de exces de autor.

Ținând cont de declarațiile părții vătămate privind prezența la Colesnic V. a cuțitului de bucătărie și aplicarea acestuia la cauzarea de către el a leziunilor părții vătămate, consideră, că sunt în prezența unui exces de autor. La acest fapt indică nu numai circumstanțele cauzei, dar și lipsa unei înțelegeri prealabile dintre inculpați la cauzarea intenționată a leziunilor medii lui Stanislavov V., precum și faptul, că evenimentele s-au produs rapid, iar între inculpați nu au fost repartizate rolurile. În acest context este relevant faptul, că nici organul de urmărire penală și nici instanța nu a individualizat rolul fiecărui inculpat, fapt confirmat chiar și prin rechizitoriu.

6.2. Partea vătămată Stanislavov Vladislav invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016 în partea respingerii apelului său, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului partea vătămată a indicat următoarele argumente:

- menționează că în partea respingerii apelurilor depuse de avocații inculpaților consideră decizia instanței de apel ca fiind legală și întemeiată;

- a suportat mai multe intervenții chirurgicale, însă nu a revenit la starea anterioară de până la aplicarea loviturii cu cuțitul în picior, are probleme mari cu restabilirea, menționând că există necesitatea în alte intervenții chirurgicale. A demonstrat circumstanțele date prin acte medicale, care au fost anexate la materialele cauzei penale nr.2010038038 încă la etapa de urmărire penală și ulterior în instanța de judecată.

Menționează, că pe parcurs au fost efectuate mai multe expertize medico - legale care au concluzii diferite. Din acest motiv a solicitat de la Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău și numirea unei expertize medico-legale suplimentare în comisie.

În cadrul urmăririi penale a înaintat acțiune civilă cu privire la încasarea prejudiciului material de la inculpații Colesnic V. și Colesnic D., și în acest sens a depus bonuri de plată cu privire la unele cheltuieli la acea dată în original ofițerului de urmărire penală pentru a fi anexate la materialele cauzei penale, însă în afară de suma menționată a mai suportat ulterior cheltuieli. Astfel suma prejudiciului ce constă în costul medicamentelor procurate pentru tratament, costul serviciilor medicale pentru intervențiile chirurgicale suportate, costul deplasărilor în or. Kiev ș.a. constituie suma de 130000 lei la moment, rezervându-și dreptul de a-și concretiza cerințele pe parcursul examinării cauzei penale și majorarea cuantumului pretențiilor din acțiunea inițială, deoarece cheltuielile se vor mări.

În afară de prejudiciul material cauzat prin vătămarea sănătății i s-a cauzat și prejudiciu moral, estimat de el la suma de 100000 lei.

Menționează că la data de 12.01.2012 a depus în adresa Procurorului General o cerere înregistrată la secția de petiție și audiență, prin care a solicitat conform prevederilor art.274 Cod de procedură penală a iniția o urmărire penală în privința experților medici-legiști din cadrul Centrului de Medicină Legală Frumusachi V., care a întocmit raportul de examinare medico - legală nr.3245/D din 08.12.2009, precum și Cuvșinov I., Corbu Ch. și Mutoi Gr., care au întocmit raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 216 din 16.12.2010 și concluzia expertizei medico-legale suplimentară în comisie nr. 216 din 04.11.2011, care în viziunea lui au comis o componentă de infracțiune prevăzută de art. 312 Cod penal prin faptul că au dat o concluzie medico-legală falsă;

- a solicitat audierea în ședință de judecată a medicilor legiști care au efectuat ultimele 2 expertize medico-legale în comisie în acest proces penal - Cuvșinov L., Corbu Ch. și Mutoi Gr., pentru a le putea adresa anumite întrebări în privința concluziilor expuse de ei în aceste rapoarte de expertiză medico-legală. În ședința de judecată a fost audiat medicul legist Mutoi Gr., care a dat însă unele declarații evazive și contradictorii în viziunea sa. A solicitat de asemenea a audia în calitate de martori următoarele persoane medici: Preașca V., Marchitan M., Pașcanean O., Custurov V. Toți acești 4 medici au activat în an. 2009 în Instituția Medico - Sanitară Publică Centrul Național Științifico - Practic Medicina de Urgență, unde și urmează a fi citați, și în perioadele de internare 17.09.2009 - 22.09.2009 și 06.10.2009 - 12.10.2009 i-au efectuat 2 intervenții chirurgicale lui Stanislavov V., declarațiile acestor medici fiind necesare pentru a clarifica problema existenței legăturii cauzale dintre lovitura cu cuțitul aplicată lui Stanislavov V. la data de 17.09.2009 de către inculpatul Colesnic V.;

- menționează, că în conformitate cu certificatul eliberat pe numele părții vătămate de Consiliul Național pentru determinarea dizabilității și capacității de muncă la 17.01.2014 se confirmă faptul că a fost reexpertizat la data de 17.01.2014 de către acest Consiliu, și ca concluzie se menționează faptul că dispune de capacitate de muncă numai în proporție de 65 %, adică a pierdut 35 % din capacitatea de muncă în urma traumei și vătămărilor corporale provocate. Astfel această pierdere a capacității de muncă stabilită este o pierdere a capacității de muncă generală;

- a depus cerere prin care a solicitat a anexa acte care confirmă poziția sa cu privire la cauzarea vătămării corporale grave, și nu medii, cum indică medicii legiști;

- a solicitat numirea unei expertize medico-legală repetate în comisie, deoarece expertizele anterioare au pus la îndoială existența pericolului pentru viață pentru Stanislavov V. în momentul cauzării vătămărilor corporale, precum și ulterior în cadrul acordării asistenței medicale urgente și efectuarea intervențiilor chirurgicale, consideră că este necesar a atrage la efectuarea acestei expertize medico-legale în comisie, în calitate de specialist în chirurgia vasculară pe șeful secției chirurgie vasculară a SCR d-l Tabac O., însă acest medic nu a fost atras.

- insistă asupra încadrării juridice corecte a acțiunilor inculpaților conform art. 151 alin. (2) Cod penal, deoarece din înscrisurile prezentate reiese clar că vătămarea a fost una gravă periculoasă pentru viață și sănătate, reieșind din specificul arterei afectate, din faptul că a pierdut 35 % din capacitatea de muncă în urma acestei vătămări;

- consideră că pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată greșit, contravine prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal;

- acțiunea civilă urma a fi admisă integral în raport cu motivele de fapt și de drept invocate și din declarațiile depuse și probele prezentate de partea vătămată;

- instanța de apel predispus a acceptat concluziile instanței de fond în partea contestată de partea vătămată, fără a da o analiză și apreciere detaliată și minuțioasă fiecărei circumstanțe de fapt și de drept, fiecărui argument și motiv invocat de el, precum și fiecărui înscris sau mijloc de probă, în special acte medicale;

- instanța de apel a preluat motivarea instanței de fond și la motivarea soluției sale cu privire la respingerea argumentelor și motivele de fapt și de drept invocate de el și confirmate în special prin acte medicale, a acceptat concluziile instanței de fond și a adoptat o soluție, doar în baza probelor indicate de instanța de fond;

- critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel;

- reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse mai sus, consideră că a fost pronunțată o hotărâre nemotivată, deoarece nu se conține răspuns la toate obiecțiile și argumentele invocate de partea vătămată în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel;

- instanța de apel a neglijat probele-cheie invocate de partea vătămată în sprijinul poziției sale privind greșita încadrare juridică a acțiunilor inculpaților conform art. 152 alin. (2) Cod penal și nu conform art. 151 alin. (2) Cod penal, cum ar fi trebuit să fie, și acest fapt constituie un viciu fundamental.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit conținutului recursurilor declarate de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Colesnic V., Colesnic D. și de partea vătămată Stanislavov V., Colegiul lărgit reține, că recurenții invocă temei de drept prevederile pct. pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs constată, că erorile de drept invocate de către recurenți se regăsesc în decizia contestată a instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra, rezultă obligativitatea instanței de recurs de a verifica, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

De asemenea Colegiul penal subliniază, că decizia instanței de apel, conform prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „ ... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul lărgit constată, că instanța de apel nu s-a conformat prevederilor legale citate la judecarea cauzei în ordine de apel, reieșind din următoarele considerente.

În apelul declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Colesnic V. a fost invocat, că “- *prin ordonanța Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău din data de 15 decembrie 2009 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale în privința lui Colesnic Veaceslav din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fiind dispusă pornirea unei proceduri contravenționale în privința cet. Colesnic Veaceslav în temeiul art. 78 alin. (3) Cod contravențional.*

Prin decizia agentului constatator din data de 17 decembrie 2009 Colesnic Veaceslav a fost recunoscut culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional fiind sancționat cu amendă în mărime de 75 unități convenționale. La data de 18 decembrie 2009 Colesnic Veaceslav a executat pedeapsa stabilită prin decizia agentului constatator.

Prin ordonanța Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2010 a fost dispusă anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din data de 15.12.2009, fiind dispusă pornirea urmăririi penale în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal.

Decizia agentului constatator privind sancționarea lui Colesnic Veaceslav recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional nu a fost contestată și anulată de către procuror.

La examinarea cauzei în fond instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că pentru aceleași acțiuni Colesnic Veaceslav a fost supus anterior răspunderii contravenționale.”

De asemenea și în apelul declarat de Tăbîrță V. în numele inculpatului Colesnic D. a fost invocat, că “- *pe cazul din 17.09.2009, a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, intentată procedura contravențională pe art. 78 alin. (2) Cod contravențional în privința lui Colesnic Dmitri și sancționarea lui cu amendă în mărime de 25 u.c. - 500 lei, care a fost achitată.*

Pe 08.04.2010 a fost anulată ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și intentat dosar penal pe art. 151 alin. (1) Cod penal.”

Colegiul penal constată, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu s-a conformat prevederilor legale citate supra, examinând superficial cauza penală, menținând fără modificări sentința, potrivit căreia Colesnic V. și Colesnic D. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (3), art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fără a da răspuns la argumentele sus-enunțate ale apelanților.

Astfel, Colegiul penal menționează, că potrivit materialelor dosarului (f. d. 27, 35; f. d. 28, 37 Vol. I), inculpații Colesnic V. și Colesnic D. au fost sancționați contravențional pentru faptele comise la data de 17 septembrie 2009, iar instanța de

apel n-a verificat și nu s-a expus asupra faptului, dacă decizia de sancționare contravențională în privința acestora a fost sau nu anulată.

Existența unei hotărâri neanulate de sancționare contravențională a inculpaților, aplicată pentru aceleași fapte, constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului manifestate prin încălcarea principiului *non bis in idem*, care stabilește inadmisibilitatea pedepsirii repetate pentru una și aceeași faptă.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează, că o abordare contrară într-o astfel de situație juridică, extinsă asupra ansamblului de rapoarte juridice - contravențional și penal, afectează grav principiul general privind procesul penal prevăzut la articolul 22 Cod de procedură penală, ce reglementează dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori, precum și principiul de bază a procesului contravențional, prevăzut la articolul 380 Cod contravențional, ce reglementează dreptul de a nu fi urmărit sau sancționat de mai multe ori.

Acest principiu de drept procesual-penal și de drept contravențional, pe lângă faptul că are o conotație constituțională (articolele 4, 21 și 25 din Constituție), are ca model normele pertinente statuate în Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile civile și politice, ratificat prin Hotărârea Parlamentului nr.217 din 28 iulie 1990 cu privire la aderarea R.S.S. Moldova la Declarația Universală a Drepturilor Omului și ratificarea pactelor internaționale ale drepturilor omului, care prevede în art.14 paragraful (7) că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit pentru comiterea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări.

La fel acest principiu de bază al justiției penale, derivă și din normele statuate în art. 4 din Protocolul nr.7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, ratificat prin Hotărârea Parlamentului nr.1298 din 24 iulie 1997 privind ratificarea Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și a unor protocoale adiționale la aceasta, care stabilește că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.

Acest principiu este consacrat în aceiași termeni și în articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că nimeni nu poate fi judecat sau condamnat pentru o infracțiune pentru care a fost deja achitat sau condamnat în cadrul Uniunii, prin hotărâre judecătorească definitivă, în conformitate cu legea.

Instituirea principiului *non bis in idem*, prevăzut în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, a constituit o obligație a statului, de aceea legiuitorul a înglobat acest principiu fundamental în legislația pertinentă a Republicii Moldova.

În acest context, prin adoptarea Legii nr.985 din 18 aprilie 2002 privind Codul penal al Republicii Moldova (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.104-

110, art.447), în legislația penală națională a fost introdus acest principiu la articolul 7 alin.(2) din Codul penal care statuează, că nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

În același timp, prin adoptarea Legii nr.122 din 14 martie 2002 privind Codul de procedură penală al Republicii Moldova (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.104-110, art.447), în legislația procesual-penală a fost introdus principiul respectiv, la articolul 22 din Codul de procedură penală, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Reieșind din cele expuse supra, din studiul comparativ al principiului statuat la art. 22 din Codul de procedură penală și la art. 7, alin.(2) din Codul penal, prin prisma normelor din art. 4 paragraful (7) din Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile civile și politice, din art. 4 din Protocolul nr.7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și din art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, raportat la cauza penală examinată, *Colegiul lărgit consideră, că soluția instanței de apel nu conține răspuns asupra argumentelor invocate în apelurile declarate de partea apărării, privind prezența în speță a unor hotărâri definitive de sancționare contravențională a inculpaților pentru aceeași faptă, astfel nefiind respectată jurisprudența națională și a CtEDO*, ce statuează că în cazul încălcării normelor procedurale ce afectează dreptul persoanei la un proces echitabil, statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de parchet și instanța de judecată și acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză. În concluzia celor expuse, Colegiul lărgit atestă, că temeiurile de drept invocate de recurenți, prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Cu referire la alegațiile recursului declarat de partea vătămată, Colegiul lărgit constată, că în cadrul examinării cauzei penale, aceasta a depus cerere de chemare în judecată *împotriva lui Colesnic Veaceslav, prin care a solicitat încasarea de la ultimul a prejudiciului material în sumă de 130000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei (f.d.117- 121 Vol. II).*

Prin sentința menținută fără modificări de instanța de apel, s-au admis parțial pretențiile lui Stanislavov V., privind încasarea prejudiciului moral, însă *fiind încasat în mod solidar din contul lui Colesnic V. și Dmitri C. în beneficiul lui Stanislavov V.*, suma de 30000 lei cu titlul de prejudiciu moral, în rest pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate, fiind admise în principiu *pretențiile lui Stanislavov V., către Colesnic V. și Colesnic D., privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii să se expună instanța în ordinea procedurii civile.*

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației

profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform prevederilor art. 221 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

În cererea de înaintare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine înaintează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă poate depune o cerere de concretizare a acțiunii civile.

În conformitate cu prevederile art. 220 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Potrivit art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Contrar normelor legale citate, Colegiul lărgit constată că prima instanță dispunând încasarea în mod solidar, prejudiciul moral de la ambii inculpați, soluție menținută de instanța de apel, a depășit limitele pretențiilor înaintate în acțiunea civilă depusă de partea vătămată Stanislavov V. în care au fost înaintate pretenții doar împotriva lui Colesnic V. nu și a lui Colesnic D. (f.d. 117- 121 Vol. II).

Astfel, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel, inclusiv în partea menținerii sentinței privind soluționarea acțiunii civile, este contrară prevederilor legale, eroarea de drept ce se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, și care inclusiv constituie temei de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din circumstanțe sus menționate, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlătore erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală care să dea răspuns la toate motivele invocate în apelurile și recursurile depuse atât de către partea apărării cât și de către partea vătămată.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare, declarate de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Colesnic Veaceslav, Colesnic Dmitri și de partea vătămată Stanislavov Vladislav, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Colesnic Veaceslav Nicolae** și **Colesnic Dmitri Nicolae**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia integrală pronunțată la **12 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru